

πρωτὴ ἢ ἀρχή; ἵνα εἰς γνωσμενωτέρων ἀνι- A
 γωμῶν. μάλλον μὲρ οὐδὲ τούτων οὐσία τὸ ὄν
 κτ' ἐν, ἢ ἢ τε ἀρχὴ κτ' τὸ συζητῶν, καὶ τὸ ἄπρον.
 οὐπω δ' οὐδὲ ταῦτα, εἴπερ μὲν δ' ἄλλο κοι-
 νὸν μὲν οὐσία, οὐδὲν γὰρ ὑπαρχει ἢ οὐσία,
 ἀλλ' αὐτὴ γὰρ κτ' ἔχοντα αὐτῶν, οὐδὲν οὐ-
 σία. ἔπειτα τὸ ἐν πολλὰ χη, ἢ αὐτὴ εἶναι ἀρχή· τὸ
 δὲ κοινὸν ἔμα πασι πολλαχῆ ὑπαρχει. ὥστε
 θύλον ὅτι ἄδεν ἴδιον καὶ ὄλου ὑπαρχει πα- B
 ρα τὰ κατὰ ἕκαστα χωρίαι, ἀλλ' οἱ τὰ εἶδη
 λέγοντες, τὴν μὲρ ὁρώς λέγουσι χωρίζοντες
 αὐτὰ, εἴπερ οὐσία εἰσὶ τῆσδε ἢ ὁρώς, ὅτι
 τὸ ἐν ὅπῃ πολλῶν εἶδος λέγουσιν. ἄπρον δὲ
 ὅτι ἐκ ἔχουσι ὁποδοῦμαι τίνας ἀπρωτῶν
 οὐσία ἀπρωτῶν παρὰ τὰς κατὰ ἕκαστα
 καὶ ἀδυνατίας. πῶσον οὐδὲ αὐτὰς τῶν
 εἶδη τίς φθαρητικῆς, (ταῦτα γὰρ ἴσμεν,) C
 αὐτοῦ ἀπρωτον, καὶ αὐτῶν πῶσον, πορῶν ἐν-
 τες τοῖς ἀδυνατικῶν τὸ ὄνμα τὸ αὐτό. καίτοι
 καὶ εἰ μὴ ἐπαρχει μὲρ τὰ ἀπρω, οὐδὲν ἀ-
 ἦπρον οἴμα ἦσαν οὐσία ἀδυνατίας, παρὰ αὐτῶν ἢ
 μῆς ἢ δειμῶν. ὥστε καὶ νῦν, εἰ μὴ ἔχουμ
 τίνας εἰσιν, ἀλλ' εἴναι γὰρ τῶν ἴσως ἀναγ-
 γῶν. ὅτι μὲρ οὐδὲν ἴδιον καὶ ὄλου λεγο-
 μῶν οὐδὲν οὐσία, οὐτ' ὅσον οὐσία οὐδὲ μία
 ἐξ οὐσιῶν, θύλον.

Κεφάλαιον εζ.

TΙ δὲ καὶ λέγειν καὶ ὅπῃ τὸν πῶν οὐ-
 σίας, πάλιν ἄλλω οἶον ἀρχῆ ποι-
 ασίμῃσι λέγουμῶν. ἴσως γὰρ οἶον τούτων ἕσται
 θύλον καὶ ἀπὸ ἐκείνης τῆς οὐσίας, ἥτις ὅσον
 κεχωρισμῶν τῶν ἀδυνατικῶν οὐσιῶν. ἐπεὶ οὐ
 ἢ οὐσία ἀρχὴ καὶ ἀπὸ τίς ὅσον, ἐντεῦθεν με-
 τιτῶν. Ζητεῖται δὲ τὸ διὰ τί αὐτῶν οὐτως, διὰ
 τί ἄλλο ἄλλο πῶν ὑπαρχει. τὸ γὰρ ζητεῖν διὰ
 τί ὁ μοισικός ἀπρωτος, μοισικός ὅσον ἀ-
 πρωτος, ἢ τῶν εἶναι τὸ εἰρημῶν ζητεῖν, διὰ τί ὁ
 ἀπρωτος μοισικός ὅσον, ἢ ἄλλο. τὸ μὲρ αὐτῶν
 διὰ τί αὐτὸ ὅσον αὐτό, οὐδὲν ὅσον ζητεῖν δὲ γὰρ
 τὸ ὄν πῶν κτ' (εἶ) ὑπαρχειν θύλον ὄντα. λέγω
 δὲ οἶον, ὅτι ἢ σελήνη ἐκλείπει· αὐτῶν δὲ, ὅτι
 αὐτὸ εἰς λόγος καὶ μία ἀπὸ τῶν πάντων διὰ
 τί ὁ ἀπρωτος, ἀπρωτος, ἢ ὁ μοισικός, μοι-
 σικός· πάλιν εἰ τις λέγοι ὅτι ἀδυνατικῶν πορῶν
 αὐτὸ ἕκαστον τῶν δὲ μὲν, τὸ ἐν (εἶ). ἀλλὰ πῶ-
 νον κοινὸν τε καὶ πάντων καὶ τὸ αὐτομῶν.
 Ζητεῖται δὲ αὐτῶν διὰ τί ὁ ἀπρωτος ὅσον ζῶον
 πορῶν δὲ πῶν μὲρ οὐδὲν θύλον, ὅτι οὐ ζητεῖ,

quid ergo principium? ut ad notiora referamus. Magis igitur his substantia est ens, & vnum; quam principium, & elementum, & causa. sed necdum ista, si nec aliud quidem commune vllum substantia est. Nulli enim inest substantia, nisi sibi ipsi, & habenti eam; cuius substantia est. Item ipsum vnum, in pluribus non erit simul: commune vero simul in pluribus est. Quare patet, quod nihil vniuersalium separatim praeter singularia est. Sed qui species dicunt, partim recte dicunt separantes eas, si substantia quidem sunt: partim non recte, quoniam vnam in multis speciem dicunt. Causa vero est, quod non habent reddere quoniam tales in corrupta substantia praeter singulares, & sensibiles sint. Faciunt igitur eandem specieis quae sunt corruptibiles; (has enim cognoscimus) ipsum hominem & ipsum equum, addentes vocabulum. Ipsum sensibilibus. Attamen etiam si non videremus astra, nihil minus (vixit) essent substantia perpetua praeter eas quas non sciremus. Quare nunc quoque si non habeamus quoniam sint, necesse tamen fuerit fortassis aliquas esse. Quod igitur nec eorum quocquam, quae vniuersalia dicuntur, substantia sit, nec vlla sit substantia ex substantiis, patet.

CAPVT XVII.

Quid vero, & quale quid substantiam dicere oporteat, rursus aliud quasi principium facientes, dicamus. Fortassis enim ex his erit manifestum de illa quocque substantia, quae est separata à sensibilibus substantiis. Cum igitur substantia, principium, & causa quaedam sit, hinc est procedendum. Quæritur vero ipsum propter quid, semper sic: propter quid, aliud alij alij inest. Quæritur namque propter quid musicus homo est, cerè quæritur est, quod dictum est, propter quid homo musicus est, aut aliud. Quæritur igitur propter quid ipsum est ipsum, nihil est quæritur. Oportet enim ipsum quod, & ipsum esse, existere manifesta entia. Dico autem, ut puta, quod Luna patitur eclipsim. Ipsius autem, quod id ipsum, non nisi vna ratio, vnaque causa in omnibus (propter quid homo est homo, aut musicus musicus) nisi quis dicat, quod vnum quocumque ad se ipsum indiuisibile est: hoc autem erat vnum esse: sed hoc, & commune de omnibus, & breue est. Quærat autem aliquis, propter quid homo, animal tate quoddam est. Hoc igitur manifestum est, quod non quærit propter quid is,